

Четвъртък, 7 април 2011 г.

64. Потвърждава своя ангажимент да продължи да упражнява правото си на парламентарен контрол по отношение на прилагането на ЕПС, също така чрез провеждане на редовни дискусии с Комисията за прилагането на ЕИСП; приветства широките консултации между Комисията и ЕСВД относно прегледа на ЕПС и се надява, че Комисията и ЕСВД също така ще гарантират, че с Парламента се осъществяват систематични и пълни консултации при изготвяне на съответните документи, като например планове за действие в областта на ЕПС; освен това призовава за предоставяне на достъп на Парламента до мандатите за преговори по всички международни споразумения, които са в процес на сключване със страните партньори от ЕПС, в съответствие с член 218, параграф 10 от ДФЕС, който гласи, че Европейският парламент трябва да получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата;

*

* *

65. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/ върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Европейската служба за външна дейност, на правителствата и парламентите на държавите-членки и страните от ЕПС, както и на генералния секретар на Съюза за Средиземноморието.

Използване на сексуалното насилие в конфликтите в Северна Африка и Близкия изток

P7_TA(2011)0155

Резолюция на Европейския парламент от 7 април 2011 г. относно използването на сексуално насилие по време на конфликти в Северна Африка и Близкия изток

(2012/С 296 Е/18)

Европейският парламент,

- като взе предвид своята резолюция от 17 януари 2008 г. относно положението в Демократична република Конго и изнасилването като военно престъпление ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2010 г. относно десетата годишнина от приемането на Резолюция № 1325 (2000 г.) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 17 февруари 2011 г. относно положението в Египет ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 март 2011 г. относно южните съседи на ЕС и по-специално Либия ⁽⁵⁾,
- като взе предвид декларацията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, г-жа Катрин Аштън, от името на Европейския съюз по повод на Международния ден за премахване на насилието срещу жените, 25 ноември 2010 г.,
- като взе предвид декларацията на върховния представител г-жа Катрин Аштън от името на Европейския съюз по повод на Международния ден на жените, 8 март 2011 г.,

⁽¹⁾ ОВ С 41 Е, 19.2.2009 г., стр. 83.

⁽²⁾ ОВ С 285 Е, 21.10.2010 г., стр. 53.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0095.

Четвъртък, 7 април 2011 г.

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 10 декември 1948 г.,
- като взе предвид Резолюции 1325 (2000 г.) и 1820 (2008 г.) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, както и Резолюция 1888 (2009 г.) на Съвета за сигурност на ООН относно сексуалното насилие срещу жени и деца по време на въоръжени конфликти,
- като взе предвид назначаването през март 2010 г. на специален представител на генералния секретар на ООН по въпросите на сексуалното насилие по време на въоръжени конфликти, както и новата структура на ООН за равенство между половете (ООН Жени),
- като взе предвид насоките на ЕС относно насилието и дискриминацията срещу жени и момичета и насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти,
- като взе предвид Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание от 10 декември 1984 г. и Декларация 3318 на Общото събрание на ООН относно защитата на жените и децата при критични обстоятелства и въоръжени конфликти от 14 декември 1974 г., по-специално параграф 4 от нея, в който се призовава за ефективни мерки срещу преследването, изтезаването, насилието и унижителното отношение, чиито жертви са жени,
- като взе предвид разпоредбите на правните инструменти на ООН в областта на правата на човека, по-специално инструментите, свързани с правата на жените, като Устава на ООН, Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права, Конвенцията за преследване на търговията с хора и експлоатацията на чужда проституция, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и факултативния протокол към нея, Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание и Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г.,
- като взе предвид други инструменти на ООН за борба срещу насилието срещу жени, например Виенската декларация и програма за действие, приети на 25 юни 1993 г. по време на Световната конференция по правата на човека (A/CONF. 157/23), и Декларацията на ООН за премахване на насилието срещу жени, приета на 20 декември 1993 г. (A/RES/48/104),
- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 12 декември 1997 г., озаглавена „Мерки в областта на предотвратяването на престъпления и наказателното право за премахване на насилието срещу жени“ (A/RES/52/86), резолюцията от 18 декември 2002 г., озаглавена „Действия за изкореняване на престъпленията срещу жени, извършени в името на честа“ (A/RES/57/179), и резолюцията от 22 декември 2003 г., озаглавена „Премахване на домашното насилие срещу жените“ (A/RES/58/147),
- като взе предвид декларацията и платформата за действие от Пекин, приети от Четвъртата световна конференция за жените на 15 септември 1995 г., и резолюцията си от 18 май 2000 г. относно последващите действия във връзка с платформата за действие от Пекин ⁽¹⁾, резолюцията си от 10 март 2005 г. относно последващите действия във връзка с Четвъртата световна конференция за жените – платформа за действие (Пекин+10) ⁽²⁾ и резолюцията си от 25 февруари 2010 г. относно Пекин+15 – Програма за действие на ООН за равенство между половете ⁽³⁾,
- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 19 декември 2006 г., озаглавена „Активизиране на усилията за премахване на всички форми на насилие срещу жените“ (A/RES/61/143), и резолюции № 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,

⁽¹⁾ ОВ С 59, 23.2.2001 г., стр. 258.

⁽²⁾ ОВ С 320 Е, 15.12.2005 г., стр. 247.

⁽³⁾ ОВ С 348 Е, 21.12.2010 г., стр. 11.

Четвъртък, 7 април 2011 г.

- като взе предвид Римския статут на Международния наказателен съд, приет през 1998 г., и по-специално членове 7 и 8 от него, в които изнасилването, сексуалното робство, насилствената проституция, насилственото забременяване и насилствената стерилизация или всяка друга форма на сексуално насилие се определят като престъпления против човечеството и военни престъпления и се отъждествяват с форма на изтезание и тежко военно престъпление, независимо дали тези действия се извършват систематично или не, по време на международни или вътрешни конфликти,
- като взе предвид член 110, параграф 4 от своя правилник,
- A. като има предвид, че жените участваха активно в движенията за повече демокрация, права и свободи в Северна Африка и Близкия изток,
- B. като има предвид, че като част от конфликта, свързан с тези революции, заварените режими в Либия и Египет прибегнаха до сексуални нападения, чиито жертви бяха жени и които по-специално имаха за цел да направят жените уязвими,
- B. като има предвид, че сексуалното насилие изглежда се използва като средство за сплашване и унижаване на жените, включително в бежански лагери, и като има предвид, че появилият се вакуум във властта може да доведе до влошаване на положението с правата на жените и момичетата,
- G. като има предвид, че либийката Иман ал-Обейди, която разказа пред репортери в хотел в Триполи, че е била жертва на групово изнасилване и малтретирана от войници, беше задържана и отведена на неизвестно място на 26 март 2011 г. и че сега срещу нея е заведено дело за клевета от мъжете, които обвинява, че са я изнасилили,
- Д. като има предвид, че в Египет жени, участвали в протести, твърдят, че са били подложени на „проверка за девственост“ от представители на армията, след като са били принудително отведени от площад „Тахрир“ на 9 март 2011 г. и впоследствие са били подложени на изтезания и изнасилване, като „проверките за девственост“ са били извършени и фотографирани в присъствието на мъже войници; като има предвид, че някои египтянки ще бъдат изправени пред военни съдилища за това, че не са преминали успешно проверката за девственост,
- E. като има предвид, че когато са част от широко разпространена и системна практика, изнасилването и сексуалното робство се признават съгласно Женевската конвенция за престъпления срещу човечеството и военни престъпления, които следва да бъдат разглеждани от Международния наказателен съд; като има предвид, че понастоящем изнасилването също се признава за елемент на престъплението геноцид, когато се извършва с цел да се унищожи, изцяло или частично, определена група; като има предвид, че ЕС следва да подкрепя усилията, насочени към преустановяване на безнаказаността на лицата, упражняващи сексуално насилие над жени и деца,
- Ж. като има предвид, че е доказано, че въоръжените конфликти имат непропорционално и уникално въздействие върху жените; като има предвид, че на жените следва да бъде предоставена по-активна роля за изграждане на мира и предотвратяване на конфликти и че в регионите, белязани от войни и конфликти, жените и децата следва да получават по-добра защита, чрез участие, предотвратяване и закрила,
- 3. като има предвид, че изпълнението на задълженията по резолюции 1820, 1888, 1889 и 1325 на Съвета за сигурност на ООН е обща грижа и отговорност на всички държави-членки на ООН, независимо дали са засегнати от конфликти, дали са донори или други; като има предвид, че във връзка с това следва да се привлече вниманието към приемането през декември 2008 г. на насоки на ЕС относно насилието срещу жени и момичета, както и на насоки на ЕС относно децата и въоръжените конфликти и борбата с всички форми на дискриминация спрямо тях, които изпращат ясни политически сигнали, че тези въпроси са от приоритетно значение за Съюза,

Четвъртък, 7 април 2011 г.

1. Призовава Комисията и правителствата на държавите-членки да се противопоставят категорично на използването на сексуални нападения, заплахи и целенасочени действия срещу жени в Либия и Египет;
2. Решително осъжда принудителната „проверка за девственост“, наложена от представители на египетската армия по отношение на протестиращи жени, задържани на площад „Тахрир“, и счита тази практика за недопустима, тъй като е равностойна на форма на изтезание; призовава Върховния военен съвет на Египет да предприеме незабавни мерки за прекратяване на това унижително отношение и да гарантира, че всички служители на силите за сигурност и армията получават ясни инструкции, че изтезанията и други форми на малтретиране, включително принудителната „проверка за девственост“, няма да бъдат повече толерирани и ще бъдат щателно разследвани;
3. Призовава египетските държавни органи да предприемат спешни мерки за прекратяване на изтезанията, да разследват всички случаи на тормоз по отношение на мирни демонстранти и да прекратят съдебното преследване на цивилни лица от военни трибунали; изразява особена загриженост във връзка с докладите на организации за защита на правата на човека, съгласно които непълнолетни лица са били задържани и осъдени от военни трибунали;
4. Препоръчва да бъде проведено независимо разследване с цел извършителите да бъдат подведени под отговорност, по-специално във връзка с престъпленията по смисъла на Римския статут на Международния наказателен съд, извършени от Муамар Кадафи; счита, че лицата с доказана отговорност за подобни деяния трябва да бъдат изправени пред съд и че жените, които са дали сведения за подобни нарушения, трябва да бъдат защитени от репресии;
5. Подчертава, че всеки следва да има право да изрази мнението си за демократичното бъдеще на своята страна, без да бъде задържан, изтезаван или подлаган на унижително и дискриминационно отношение;
6. Изразява твърдо убеждение, че протичащите промени в Северна Африка и Близкия изток трябва да допринесат за слагане на край на дискриминацията на жените и за пълното участие на жените в обществото на равни начала с мъжете и в съответствие с Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените;
7. Подчертава необходимостта от гарантиране на правата на жените като цяло в рамките на новите демократични и правни структури на тези общества;
8. Подчертава, че следва да се отчете ролята на жените в революциите и в процесите на демократизация, като същевременно изтъква специфичните заплахи, пред които те са изправени, и необходимостта от подкрепа и защита на техните права;
9. Призовава държавите-членки на ЕС активно да насърчават в дългосрочен план, както в политическо, така и във финансово отношение, пълното прилагане на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН и създаването на европейско равнище на предвидените в нея институции и механизми за контрол и призовава ООН да гарантира прилагането на резолюцията на всички равнища в международен мащаб;
10. Подчертава, че е необходимо да се отдаде приоритетно значение на правата на човека в рамките на мерките по линия на европейската политика за съседство като неразделна част от процеса на демократизация, и изтъква необходимостта от споделяне на опита на ЕС в областта на политиката за равенство между половете и на борбата с насилието, основано на пола;
11. Подчертава необходимостта от прилагане на принципа на равенство на мъжете и жените и от оказване на подкрепа за конкретни действия, с цел в страните, които попадат в обхвата на европейската политика за съседство, да се прилага ефективен и систематичен подход по въпросите, свързани с равенството; настоятелно призовава правителствата и гражданското общество да активизират социалното приобщаване на жените, включително чрез борба срещу неграмотността и насърчаване на трудовата заетост и да увеличат финансовата им независимост, с цел да се гарантира значително присъствие на жени на всички равнища; подчертава, че равенството трябва да стане неразделна част от процеса на демократизация и че освен това образованието за жени и момичета следва да бъде приоритет и следва да включва повишаване на осведомеността относно техните права;

Четвъртък, 7 април 2011 г.

12. Призовава заместник-председателя/върховен представител, Европейската служба за външна дейност и Комисията да поставят на челно място в дневния ред на разговорите със страните от южното измерение на европейската политика за съседство политическите приоритети на ЕС, а именно премахване на смъртното наказание, зачитане на правата на човека, в т.ч. човешките права на жените, и основните свободи, а също така ратифицирането на редица международни правни инструменти, включително Римския статут на Международния наказателен съд и Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г.;

13. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

Годишен доклад на ЕИБ за 2009 г.

P7_TA(2011)0156

Резолюция на Европейския парламент от 7 април 2011 г. относно годишния доклад на Европейската инвестиционна банка за 2009 г. (2010/2248(INI))

(2012/С 296 Е/19)

Европейският парламент,

- като взе предвид Годишния доклад на Групата на ЕИБ за 2009 г. (доклад за дейността и за корпоративната социална отговорност, финансов доклад и статистически доклад),
- като взе предвид своята резолюция от 6 май 2010 г. относно годишния доклад на Европейската инвестиционна банка за 2008 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 25 март 2009 г. относно годишните доклади на Европейската инвестиционна банка и на Европейската банка за възстановяване и развитие за 2007 г. ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 юни 2010 г. относно ЕС 2020 ⁽³⁾,
- като взе предвид член 48 от Правилника за дейността,
- като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси и становището на комисията по бюджетен контрол (А7-0073/2011),

Новият Устав на ЕИБ

1. Приветства внесените от Договора от Лисабон промени, позволяващи повече гъвкавост във дейностите на ЕИБ, свързани с финансиране, включително: дялови участия като допълнение към обичайните дейности на банката; възможността за създаване на клонове и други образувания с цел регулиране на т.нар. специални дейности и осигуряване на по-широки услуги за техническа помощ; и укрепването на Одитния комитет;

2. Припомня внесените от Договора от Лисабон промени, изясняващи целите на финансирането от страна на ЕИБ в трети държави, които трябва да подкрепят общите принципи относно взаимодействието на ЕС с останалата част от света, в съответствие с посоченото в член 3, параграф 5 от ДЕС, а по силата на гаранцията трябва да подкрепят целите на външните действия на ЕС, определени в член 21 от ДЕС;

⁽¹⁾ ОВ С 81 Е, 15.3.2011 г., стр. 135.

⁽²⁾ ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 147.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0223.